

Vandringen mod det forjættede land. (C1)

Gud taler til Moses ved den brændende tornebusk: "Du skal føre mit folk israelitterne ud af Egypten. Og jeg vil være med dig."

Efter mange plager fører Moses folket over Det røde hav og ud i ørkenen. Gud følger folket, i skystøtten og ildsøjlen. Målet er det forjættede land.

Oppe på Horebs bjerg får Moses de 10 bud fra Gud. Nedenfor bjerget laver folket i deres utålmodige venten en ny gud at tilbede. Da Moses ser det, smadrer han de to lovtavler, men alt er ikke tabt. Gud er barmhjertig.

Efter 40 års vandring kan israelitterne se det forjættede land. Jerikos mure falder efter syv dage, og nu er målet nået.

Nye mure er bygget op for at spærre vejen mellem Gud og mennesker, og mennesker imellem. På skulpturen ser vi Grædemuren, Muren på Vestbredden og frygtens mure

"Riv dette tempel ned, og jeg vil rejse det igen på tre dage". (C2)

Jesus rider ind i Jerusalem på æselryg. Han bliver hyldet som jødernes konge. Og han bliver forbandet som gudsbespotter.

Efter få dage står Jesus som den latterliggjorte konge. Soldaterne er parate til at slå ihjel. Hænder sømmes fast. Jesus dør. Jorden skælver og mennesker falder.

Et menneske bliver hjulpet op. Er det en fader, der rækker sin døde søn hånden og rejser ham op af graven på den tredje dag?

Fra idé til skulptur

Ikast Menighedsråd afsendte i juni 2009 den første ansøgning, med følgende tekst: "Menighedsrådet vil gerne, på plænen mod nord, have en skulptur, der kan være med til at binde Ikast kirke og by sammen: dels indgår kirken, efter frilægningen, som en del af torvemiljøet, sammen med Rådhus, Hotel Medi m.m. dels vil vi meget gerne, at et eventuelt kunstværk på denne plads kan give en forsmag på kirkens budskab, i alle tider.

Ny Carlsbergfondet bevilgede 5 mio. kr. til kunstprojektet. Bjørn Nørgaard blev udpeget til at være kunstneren. Realdania bevilgede 1.2 mio. kr. til den stjerneformede sokkel, og lokale fonde og firmaer donerede resten. Det samlede beløb var 6,7 mio. kr.

Skulpturen er fremstillet i Kina af Bjørn Nørgaard i samarbejde med hans assistent Henrik Keil Eistrup og kinesiske billedhuggere.

November 2012 blev skulpturen afsløret.

Ved denne lejlighed udtalte Bjørn Nørgaard bl.a.: "Er vores civilisation og modernitet ved udpine natur, menneske, kulturer, kunst, kærlighed.... i jagt efter materielle goder og underholdning, der bliver stadig tyndere og tommere? Vi kunne overveje, om der mellem menneskets materielle behov og menneskets åndelige væsen kan findes et organisk symbiotisk samliv. Huset er her - svaret er hos hver enkelt af os."

Skriftet: RIV DETTE TEMPEL NED

med tekster af:

Prik Rasmussen, formand for kunststudvalget

Bjørn Nørgaard, billedhugger

Lisbeth Smedegaard Andersen, præst og digter

Karin A. Vestergaard, sognepræst,

kan købes på Ikast Kirkekontor, hos kirkens ansatte og på Hotel Medi.

Skriftet indeholder bl.a. en kunstnerisk anmeldelse af skulpturen og genfortælling af skulpturens bibeltekster.

32 side. Pris: 75 kr.

Udgivet af Ikast Menighedsråd

Ikast Kirke

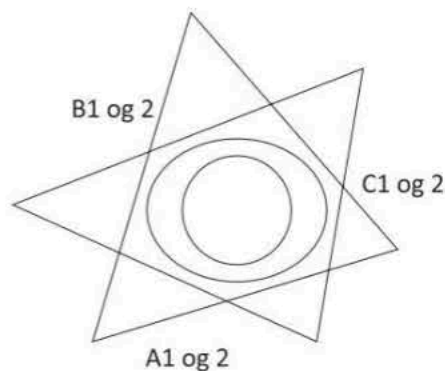

RIV DETTE TEMPEL NED

Skulptur af Bjørn Nørgaard

RIV DETTE TEMPEL NED

Navnet er direkte citat fra Jesus selv. Han siger: "Riv dette tempel ned, og jeg vil rejse det igen på tre dage." Johannesevangeliet kapitel 2 vers 19. Johannes forklarer: Det nye tempel han talte om, var hans legeme.

Fortællinger på vejen mellem by og kirke

Skulpturen er som en stemme, der taler til enhver der ser på den. Den fortæller bibelhistorie, verdenshistorie og kunsthistorie, og ønsker dermed at forbinde by og kirke, menneske med menneske, jord og himmel.

De tre yderste billedvægge refererer til Gammel Testamente. De tre inderste billedvægge refererer til Ny Testamente. Stjernen, som er skulpturens fundament, husker os på Guds velsignelse og nærvær.

Stjernen i skulpturens top samler universets lys og kaster det ned over evangeliets rum. Det er Jakobs stjerne, der med Jesu fødsel er blevet til en sol.

Skulpturen har fire "bevægelser".

Den første er udefra og ind. I rummet mellem Gammel Testamente og evangeliet kan vi lægge vores byrder fra os for derefter at gå ind i lyset fra stjernen på himlen.

Den anden bevægelse følger solens bane. Skabelsen sker, hvor solen står på sit højeste. Kampen for livet er præget af skumring og nat. Vandringerne mod det forjættede land er en vandring i håb om lys og liv. En ny dag møder os.

Den tredje bevægelse går mellem himmel og jord.

Gud taler typisk til mennesket fra bjergets top.

Og den fjerde bevægelse sættes i gang med Jesu missionsbefaling, hvor han siger til disciplene:

Gå ned af bjerget, og gå ud i al verden. Fortæl om Jesus Kristus, det nye tempel som er rejst på tre dage. Vær selv Guds kirke, også gennem handling!

*Vi ønsker dig et godt besøg ved skulpturen:
Riv dette tempel ned*

Skabelse og syndefald (A1)

Ligesom arkitekten, der sidder med sin passer, skaber Gud jorden med nøjagtighed.

De to DNA-strengene snor sig om en akse mellem vest og øst.

Ved foden af skaberens sidder mennesket, omgivet af fugle og af jordens mange dyr.

Mennesket arbejder, sådan som Gud har befalet. Det former og planter, som Gud gør.

Men slangen frister det til at blive ligesom Gud. Og det falder for fristelsen.

Gud sender Adam og Eva udenfor haven. Her venter dem arbejdets sved og fødsels smerte. Forældrenes lykke vendes til sorg, den dag Kain slår sin bror Abel ihjel.

Smerten og sorgen hærger fortsat vores verden. Massegrave, brændende byer, jordskælv og udslettelse er hverdagsnyheder.

Syndefald og skabelse (A2)

Johannes Døber er omgivet af kendte poeter og filosoffer. Han har en sten i højre hånd og peger med venstre mod ham, der kan forvandle den til et Abrahams barn.

Det er Jesus, som oppe på bjerget viser sig for disciplene. Han er gennemlyst af himlens lys, og med hænderne lyser han Guds fred. Moses og Elias kommer også til syne, og med ét høres Guds stemme: "Her er min søn, som jeg elsker. Det er ham, jeg har valgt. Hør ham."

Skaberordet har taget bolig midt i vores verden og vi forklares som Guds mennesker og gennemlyses af himlens lys.

Kampen for livet, på jorden og i himlen. (B1)

Oversvømmelse og atomsky truer med udslettelse og mennesker kæmper for at redde livet på jorden.

Elskovsscener står som et markant bælte hen over billedvæggen. Begæret tager sin ret.

Mennesker er på flugt. Ansigterne er tomme. Er skibet deres håb? Har vi mistet håbet? Industriens fremskridt, uafhængighedskrige, ny energi udtrykker dog en tro på fremtiden.

Og mennesker kæmper for livet i himlen.

Babelstårn, templer, offerbål, søjler og trofæer rejses for at få gudernes velvilje.

Men hvem er gud: mennesket eller Gud?

Gud hører skriget fra jorden og arbejder for livet både dér og i himlen. Han ødelægger for at trænge ondskaben ud, og bekræfter mennesket i, at det er på jorden, det er sat til at arbejde, med hans hjælp.

Drømmen om frelse er ikke forgæves.

Vor fader, du som er i himlene. (B2)

Jesus sidder på tempelbjerget, mellem tidens magtfulde mennesker. Han taler om Gud, som er hans far, og som er på dette sted. Nedenfor er der travl aktivitet. Biler kører i lange rækker. Der vejes, tælles penge og sælges. Men nederst er de mennesker, der er "faldet igennem" eller stået af.

Jesus står nu i disse menneskers midte.

I vrede vælter han røvernes salgsborde. De røver penge og med deres lære forhindrer de fattige i at tilbede Gud.

Ingen kan købe sig til Guds kærlighed. Gud er alles far. Hans kærlighed gives af nåde, og med ham kan vi tale i bøn.

